

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัยและข้อเสนอแนะ

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษาผลของการฝึกด้วยอุปกรณ์เสริมในการฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือ โด่งหลังมีความแตกต่างจากการฝึกแบบปกติ ซึ่งมีขั้นตอนในการวิจัยดังนี้

5.1 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ของการใช้อุปกรณ์เสริมริบบิ้นในการฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือ โด่งหลังกับการฝึกแบบปกติในกีฬาแบดมินตัน

5.2 สมมติฐานการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ของการใช้อุปกรณ์เสริมริบบิ้นในการฝึกการตีลูกหน้ามือ โด่งหลังกับการฝึกแบบปกติในกีฬาแบดมินตัน
2. ผลสัมฤทธิ์ของการใช้อุปกรณ์เสริมริบบิ้นในการฝึกก่อนและหลังและการฝึกแบบปกติ ก่อนและหลังการทดลองฝึกมีความแตกต่าง

5.3 ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการฝึก โดยการใช้ริบบิ้นเสริมในการฝึกทักษะการตีลูกโด่งหลัง
2. ตัวแปรที่ศึกษาในการวิจัย
  - 1) ตัวแปรต้น คือ การฝึกโดยการใช้ริบบิ้นเสริมในการฝึกทักษะการตีลูก โด่งหลัง
  - 2) ตัวแปรตาม คือ ผลสัมฤทธิ์ของการฝึก โดยใช้ริบบิ้นเสริมในการฝึกทักษะการตีลูกโด่งหลัง

5.4 ประชากร

อาสาสมัครเป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่เข้ามาเรียนแบดมินตันในสนามแบดมินตัน เอรಾವัง จังหวัดอุดรธานีจำนวน 25 คน

5.5 กลุ่มตัวอย่าง

เป็นนักเรียนระดับประถมศึกษาที่เข้ามาเรียนแบบมินตันในสนามแบดมินตันเอราวัณ จังหวัดอุดรธานีจำนวน 10 คนได้จากการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) และดำเนินการดังต่อไปนี้

1. ใช้แบบทดสอบการตีลูกโค้งหลังของ เฟรนช์ (French High Clear Test) วันชัย กองพลพรหม (2547)

2. ผู้วิจัยนำกลุ่มทดลองสองกลุ่มจัดเข้าโปรแกรมทดลองโดยวิธีสุ่ม (Random) โดยการจับฉลากและจัดเข้ากลุ่มดังนี้

- 1) กลุ่มทดลองที่ 1 ทำการฝึกตามโปรแกรมโดยใช้อุปกรณ์เสริมริบบิ้น
- 2) กลุ่มทดลองที่ 2 ทำการฝึกตามโปรแกรมปกติ

5.6 วิธีดำเนินการวิจัย

1. ดำเนินการทดสอบก่อนฝึกโดยใช้แบบทดสอบการตีลูกโค้งหลังของ เฟรนช์ (French High Clear Test)

2. ทำการฝึกตีลูกหน้ามือโค้งหลังโดยแบ่งกลุ่มออกเป็น 2 กลุ่ม กลุ่มละ 5 คน กลุ่มที่ 1 ทำการฝึกตามโปรแกรมโดยใช้อุปกรณ์เสริม กลุ่มที่ 2 ทำการฝึกตามโปรแกรมไม่มีอุปกรณ์เสริม

3. วัดผลสัมฤทธิ์ของการตีลูกหน้ามือโค้งหลังด้วยแบบทดสอบการตีลูกโค้งหลังของ เฟรนช์ (French High Clear Test)

4. ระยะเวลา 8 สัปดาห์ ๆ ละ 3 วันคือ วันจันทร์ วันพุธ วันศุกร์โดยกลุ่ม ทดลองที่ 1 ฝึกตั้งแต่เวลา 16.30 น.ถึง 17.20 น. และกลุ่มทดลองที่ 2 ฝึกตั้งแต่เวลา 17.30 น. ถึง 18.20 น. ณ สนามแบดมินตันเอราวัณ จังหวัดอุดรธานี โดยมีผู้วิจัยเป็นผู้ฝึกและเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง

5.7 ผลการวิจัย

1. ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกด้วยอุปกรณ์เสริมในการฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือโค้งหลังและการฝึกแบบปกติ ก่อนการทดลองฝึก (Pretest) และหลังการทดสอบสัปดาห์ที่ 8 (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่ 1 และกลุ่มที่ 2 แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

2. ผลสัมฤทธิ์ของการฝึกด้วยอุปกรณ์เสริมในการฝึกทักษะการตีลูกหน้ามือโค้งหลัง หลังการทดสอบสัปดาห์ที่ 8 (Posttest) ของกลุ่มทดลองที่ 1 แตกต่างกับการฝึกแบบปกติของกลุ่มทดลองที่ 2 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

5.8 ข้อเสนอแนะ

1. ควรมีการวิจัยเกี่ยวกับผลสัมฤทธิ์ที่ใช้อุปกรณ์ช่วยฝึกในทักษะกีฬาประเภทอื่นๆ เช่น ฟุตบอล วอลเลย์บอล ตรีกรี้อ เป็นต้น
2. อุปกรณ์ช่วยฝึกที่ใช้ในการวิจัยนี้ เหมาะสมกับผู้เริ่มฝึกหัดใหม่หรือผู้ที่ไม่มีพื้นฐานเกี่ยวกับกีฬาแบดมินตัน
3. อุปกรณ์นี้สามารถพัฒนาไปสู่ทักษะอื่นๆที่เกี่ยวกับแบดมินตันได้ เช่น ลูกสวนคาค ลูกจัด โด่งหลัง เป็นต้น